

ת"פ 3342/09/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד הנדי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 3342-09-13 מדינת ישראל נ' הנדי

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
מוחמד הנדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד אלון דוידוב

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות וגניבה.

בתאריך 18/6/13 בשעה 22.30 לערך, התפרץ הנאשם לדירה בקרית עקרון בכך שנכנס אליה מבעד לחלון. הנאשם נטל מתוך הדירה שני מחשבים ניידים, טבעת ושרשרת זהב משובצים בפנינים.

המתלונן בעל הדירה, שב למקום והבחין בחלון הפתוח ובאור הדולק. אזי רץ לעברו הנאשם והמתלונן הדף אותו באמצעות שקית קניות שהחזיק בידו. כתוצאה מכך נפל מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם ארצה והנאשם נמלט מן המקום. אותה עת שהה הנאשם, שהינו תושב איו"ש, בישראל מבלי שהיו לו אישורים כדין לעשות כן.

התביעה הדגישה את הערכים שנפגעו הן באשר לעבירות נגד הרכוש: דהיינו הפגיעה בבטחון האישי של האזרחים והפגיעה בקניינם. עוד הדגישה התביעה את החשש הקיים תמיד כי הפורץ "יתקל" בבעלי הנכס והנה בענייננו התממש חשש זה.

באשר לעבירות אלה ציינה התביעה כי מדובר בפגיעה משמעותית עד גבוהה בשל נסיבות אלה ובשל שווי

הרכוש בו מדובר.

מעבר לכך מדובר במי ששהה בישראל שלא כחוק ובכך פגע בערכים מוגנים נוספים.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי לעבירת השהיה הבלתי חוקית נע בין 1-8 חודשי מאסר בפועל ובאשר לעבירות נגד הרכוש נע מתחם זה בין 18-36 חודשים. התביעה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 25 חודשים לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי.

מטעמו של הנאשם העידו שני עדי אופי.

אחותו, גב' בסמה מוסה אל הינדי מסרה כי הנאשם עשה טעות, לראשונה בחייו ולא יחזור עליה. היא סיפרה כי במשפחתם שמונה אחים. אביהם נפטר בשנת 2012 והנאשם ממלא את מקומו ובלעדיו אין להם איש. עוד סיפרה כי אחד מהאחים סובל מפיגור שכלי ומבעיות רפואיות ובלעדי הנאשם לא יוכלו להסתדר בטיפול בו. עוד ציינה כי גם אם המשפחה חולה וכי כל המשפחה שרויה במצב כלכלי קשה.

מר נאאל מואפי מסר כי הוא מכיר את המשפחה מזה כעשר שנים. הוא תאר את הבעיות של משפחת הנאשם, וכי אם המשפחה לקתה בבריאותה בשל חלק מבעיות אלה. העד סיפר כי הוא חברה של בסמה וכי שמע אודות דברים אלה ממנה.

ב"כ הנאשם סבור כי מדובר במקרה טראגי והומניטרי המצדיק חריגה משמעותית מרמות ענישה נהוגות.

הוא ציין כי הנאשם בן 30 נשוי ואב לשני פעוטות וללא עבר פלילי בישראל.

לדבריו, מדובר בעבירות רכוש בודדת שבוצעה בספונטניות ובחלטה רגעית. כדי לתמוך בטיעונו אלה הביא ב"כ הנאשם בטיעונו שבכתב עובדות וטענות שיתכן וכדבריו, נזכרו בחומר הראיות שבתיק החקירה, אך לא בכתב האישום ואין לביהמ"ש ידיעה באשר אליהן ואפנה לתיקון 113 לחוק העונשין באשר לדרך הבאת עובדות ונסיבות העבירות בפני בית המשפט.

באשר לנסיבות אישיות נוספות של הנאשם, ציין בא כוחו כי לנאשם אח הסובל מפיגור שכלי, חרשות ואלמות, אשר בשל מומיו אלה, נורה, ככל הנראה בעת ששוטט באזור ופונה לבית חולים בישראל שם נקלט כאלמוני, בשל חודר תקשורת עימו וכך במשך מספר שבועות לא היה ידוע למשפחתו מה עלה בגורלו. בשל כך ובאותה תקופה איבדה אם המשפחה את שפיותה ואושפזה בבית חולים פסיכיאטרי. (יצוין כי פציעת האח היא משנת 2004 ואשפוז האם משנת 2012 - הערה שלי - ע.ר.).

האח שחזר למשפחתו, לקה בשל הפציעה גם בגופו ועתה הוא סובל גם מנכות.

הנאשם הוא שסועד אותו בכל שעות היממה. תחילה קיבל הנאשם עזרה מאביו הקשיש אלא שהאב נפטר

בשנת 2013.

ב"כ הנאשם צרף לטיעוניו מסמכים רפואיים המתעדים את כל שתואר לעיל.

בטיעוניו הכתובים שהגיש לבית המשפט ציין ב"כ הנאשם כי בעקבות האבל על האב ואבדן הדרך שחש , בוצעו המעשים וכי הנאשם תאר אותם כאירוע רגעי ומביך שאינו מבין כיצד ביצע אותו.

ושוב אדגיש כי הנאשם לא העיד על כך, ועל כן לא ברור הכיצד הובא הדברים בטיעונים על ידי בא כוחו.

ב"כ הנאשם ער לכך , וער אף לכך כי חוות דעת מקצועית כלשהי לא הוגשה בענין זה, אך לטעמו כפי שציין בטיעוניו, אך ברי הוא מסמיכות הזמנים כי כך היה כיוון שקודם לכן לא ביצע הנאשם עבירות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי בשל היותו תושב איו"ש ולא אזח ישראל נמנעה מהנאשם האפשרות לקבל תסקיר שירות מבחן ועל כן לא הומלץ על אפיק שיקומי.

הוא חזר והדגיש כי אם יוטל על הנאשם מאסר לריצוי בפועל לא רק הוא ייפגע, אלא כל משפחתו תפגע באופן משמעותי ביותר ובלשונו "תהיה אסון משפחתי גורף".

בבית המשפט הוסיף ב"כ הנאשם כי פריטי הרכוש הגנוב הוחזרו לבעליהם וכי אשת הנאשם מצויה בהריון עם ילדם השלישי.

לאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים ובו השמיעה המאשימה את טיעוניה, לאחר שב"כ הנאשם בחר כאמור להגיש טיעוניו בכתב ואף מצא להשלימם בעל פה, מצא ב"כ הנאשם , בלא קבלת רשות מבית המשפט להעביר לבית המשפט השלמת טיעוניו בכתב ובהם השגה על טיעוני המאשימה, תוך שהוא מפנה שוב אל חומר ראיות שבתיק החקירה, שאין להביאו בפני בית המשפט, כפי שצינתי לעיל. התנגדותה של התביעה לכך היתה איפוא, מוצדקת.

מעבר לכך , מצאו הצדדים להעביר בתכתובות חוזרות השגות משלהם על מתחמי ענישה שהציג כל אחד מהם והעבירו לעיון בית המשפט פסיקה נוספת.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה אחת מבימ"ש צבאי בשל הפרת הכרזת שטח סגור .

במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים.

בעבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל פגע הנאשם בריבונותה של המדינה אשר אינה יכולה לבחון את הנכנסים בשעריה ומי מהם עבר את המסננת הבטחונית הנדרשת ומי לאו. כך נפגע שלום הציבור ולעיתים גם ביטחונו.

מידת הפגיעה של הנאשם במקרה זה היתה משמעותית מאחר שהוא ניצל את שהייתו הבלתי חוקית בישראל, לא לצרכי פרנסה ועבודה, אלא לצרכי ביצוע עבירות פליליות.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו בנסיבות אלה, אינו המתחם הנזכר בהלכת אל הרוש, מאחר שאין עסקין במי שנכנס לישראל לצרכי פרנסה ואין נלוות לעבירה זו עבירות כלשהן. המתחם הראוי נע בין 1-8 חודשי מאסר בפועל.

בעבירות נגד הרכוש פגע הנאשם בזכות הפרט על קניינו, כמו גם בבטחונו האישי של האזרח ובזכות לשלוות חיים בנכסיו.

מתחם הענישה הראוי לעבירות אלה נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

לא יכולתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי עבירות הרכוש של הנאשם היו בגדר מעידה ספונטנית ורגעית.

מדובר בכניסה לבית בשעה 22.30 כאשר הנאשם שהה בישראל ללא אישורים כלשהם ואין המדובר בשעות עבודה, ועל כן נראה כי הנאשם לא שהה בישראל אותה עת לצרכי פרנסה ואם כך הם פני הדברים, לצורך מה שהה בישראל?

כך גם וכפי שציינתי לעיל, אמנם ב"כ הנאשם העלה טענה כי הנאשם ביצע עבירות אלה מתוך דיכאון עמוק ומשבר בו היה שרוי עקב פטירת אביו, אך לא הוגשה כל חוות דעת מקצועית בענין זה ואין בטענה זו אלא משום העלאת השערה שאין לה כל בסיס ראייתי ולו ראשוני בלבד ואפילו בעדותו של הנאשם עצמו, אשר לא העיד כלל ועיקר לענין זה.

ועוד יצויין לענין עבירות אלה, כי החשש העומד ברקען של עבירות ההתפרצות לדירות ובתי מגורים הוא כי הפורץ "יתקל" במהלך ההתפרצות במי מהמתגוררים בבית והנה במקרה דנן כך ארע.

בנסיבות אלה יש ליתן משקל רב ומשקל בכורה לאינטרסים הציבוריים שבענישה.

ועם זאת התחשבתי בהודאתו של הנאשם באשמה ובנטילת האחריות. כן התחשבתי בנסיבותיו האישיות

והמשפחתיות כפי שעלו מעדויות עדי האופי וטיעוני בא כוחו, שאף גובו במסמכים מתאימים. אני ערה לבעיות הרפואיות הקשות מהן סובלים חלק מבני משפחתו של הנאשם ולהיות הנאשם אב לשני פעוטות ולהיות אשתו הרה עם ילד נוסף. עוד שקלתי כי אין לנאשם עבר פלילי מכביד. לאלה אכן יינתן משקל, אך משקל מסויים בלבד ואין בהם כדי להביא לחריגה ממתחמי הענישה, כפי שביקש ב"כ הנאשם לעשות.

אציין כי לולא כל אלה היה עונשו של הנאשם חמור הרבה יותר.

לאחר שיקול מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע -

13 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 26/8/13 עד 8/10/13.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא פשע.

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא עוון.

שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

בהסכמת הנאשם, יקוזז בכום הקנס בהפקדה במזומן מתיק מ"ת 3359/09/13.

מוצג - פלאפון שנתפס במהלך החקירה - יוחזר לבעליו ובהעדר בעלים, יעשה לפי שיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הצדדים.